

АЛЕКСЕЙ ПЛЕШЧЕЕВ ПРИРОДО-МАЙЧИЦЕ!...

Превод от руски: Надя Попова, —

chitanka.info

Природо-майчице! В деня
на скръб, душата завладяла,
глава от горест натежала
на лоното ти ще склоня.

На лесовете ти шумът,
прозвънналата птича песен,
лазурът земен и небесен
тъгата ми ще изцелят.

Да казват, че извъръщаш взор
ти от човешките неволи
и че напразно ти се моли
духът от мрачния затвор.

Аз няма да повярвам! С нас
един живот живееш, близка.
Защо морето в мрака плиска
и листите скърбят на глас?

Защо небесните звезди
тъй нежно пращат на земята
лъчите си, защо тревата
и върху пресен гроб цъфти?

Знам, отговори ще дадеш
на всекиго, с любов безмерна
излял пред теб скръбта си черна
и радостния си копнеж.

Природо-майчице, недей
отхвърля онзи, който страда,
и с благодат, като награда,
за миг душата му съгрей!

*Ти помогни му от лъжи
и леност тежките окови
да скъса... И със сили нови
по пътя си да продължи...*

*Ти на духа ми дай крила —
могъща вяра ми е нужна,
на истината за да служи
докрая с мисли и дела!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.